

en cas de malaltia o absència justificada, en un plaç no major de trenta dies. En aquest cas es posaran d'acord els companys de la circumscripció o de les circumscripcions contigües per a establir els corresponents torns.

o) També s'obligaran atenent-se a la mateixa pauta, a servir la plaça en cas de mort d'un company fins a trobar el reemplaçament corresponent, de conformitat amb els acords del Sindicat. Amb les substitucions o reemplaçaments temporals e's gastos de manteniment i viatge seran a càrrec del company beneficiat o de llur família, i els honoraris corresponents a serveis extraordinaris a profit del que faci el servei.

p) Les relacions dels companys amb els clients seran arreglades per unes bases que cada metge adaptarà al seu cas particular, de comú acord amb els companys de població i de circumscripció mitjançant l'aprovació de la Secció Comarcal. Aquests documents tindran un valor de contracte que cada company o agrupació de companys d'una mateixa població, fa amb el conjunt dels altres metges sindicats, obligant-se al compliment del que firma a canvi de l'apoi que li ofereixen els demés, responent amb una lletra o sèrie de lletres, quina quantitat es decidirà per la Secció Comarcal del Sindicat, conquant en el peu del contracte. D'aquest document en tindrà una còpia firmada l'interessat o interessats i l'altra s'arxivarà en la Secretaria de la Secció.

Secció de Sant Feliu de Llobregat

Aquesta Secció es compon de 40 companys dels 42 que exerceixen en el districte.

La Junta es compon de Manuel Nogués, President; Joaquim Birba, Tresorer; Jordi Cantó, Secretari.

Robert López, de la 1.ª circumscripció; Carles Agulló, de la 2.ª; Eudald Puig Deulofeu, de la 3.ª; Joan Miró, de la 4.ª; J. Mestre Puig, de la 5.ª; Manuel Nogués, de la 6.ª; Joaquim Birba, de la 7.^a

El conflicte més greu esdevingut en aquesta Secció ha sigut a Gavà-Viladecans, de que cal ferne breu història.

A la primera de dites poblacions hi exercia d'anys el Dr. Rovira, qui a més de visitar a Gavà, també tenia igualats a Viladecans, població distant menys de dos kilòmetres.

Els anys i les xacres foren motiu de que no poguent dit senyor atendre regularment la seva clientela tingués d'ésser constantment ajudat pel Dr. Robert López, metge de Viladecans, lo que donà lloc a que l'igualatori que de temps tenia dit metge a Gavà s'augmentés notablement. Malgrat del constant concurs del Dr. López, no considerant se la població de Gavà prou ben atesa, una comissió de veïns contractà al Dr. Joan Coromines, regnant des de bell entuvi bones relacions entre els companys en exercici, tant, que a la mort del Dr. Rovira, que sobrevingué al cap de pocs mesos d'ésser a Gavà el doctor Coromines, aquest i el Dr. López, de Viladecans, acordaren limitar els corresponents partits mèdics renunciant ambdós els igualatoris que tenien fora dels respectius pobles de residència.

Aquesta bona obra de companyerisme no signé ben acceptada per alguns clients—especialment els més adictes al difunt Dr. Rovira—els que aprofità el metge Josep Ariet per a que irrogant-se la successió de dit doctor, trepitjant tarifes i limitacions de partits, passant per damunt de les més elementals regles de deontologia mèdica.

En aquesta situació estave el poble quan esdevingué la constitució de la Secció Co-

marcal de Sant Feliu del Sindicat de Metges de Catalunya.

Seria llarg enumerar les diferents fórmules que amb veritable esperit d'equitat i justícia es proposaren per a resoldre el conflicte; primerament, tenint en compte que el nombre d'habitants assistits conjuntament per aquests tres metges no passava gaire de 3.000 i el doctor Ariet, malgrat tots els rebrixaments no més en lograva una minoria, se li proposaren diferents plasses arribant a firmar alguna proposició de trasllat que no complí.

Més tart es proposaren repartiments d'igualada que li garantissin més de 6.000 pessetes anyals, i sempre quan es tenien de formalitzar els compromisos, amb fútils pretextos anava cercant dilacions, que aprofitava per a socavar amb males arts les clientele dels companys.

Aquestes negociacions duraren més de sis mesos, fins que quan causada ja tant la Secció Comarcal com la Directiva del Sindicat de Metges de Catalunya d'intervenir en una qüestió que la misèria moral del company sempre la feia irresoluble i ja donava a declarar l'isolament, comparegué l'Ariet amb la fórmula arbitrària de què ell deixaria de visitar en absolut Viladecans i s'avindria amb els pactes que s'havien formulat per a l'exercici a Gavà, a condició de què el company López o el Sindicat li oferís un traspàs de 3.000 pessetes.

Mentre això oferia anava enverinant els ànims a Viladecans, dient que el Sindicat aviat li prohibiria visitar a la clientela que tenia en aquella població si no es decidien a fer promette un va i tot.

Mentre així preparava el terreny, influïa prop de la Junta Comarcal per a que abans de decidir cap esforç econòmic d'un traspàs més, estudiés la qüestió sobre el mateix terreny, i encara que amb recel, aquesta accedí i previ un convit a les autoritats de Viladecans, demanant-les-hi que el dia que es ficava reunis lo que se'n diu *les forces vives* de la població; una comissió anà al poble, d'on després d'una rebuda, d'una desatenció gairebé hostil, presenciarem, després d'un canvi d'impressions amb els reunits, una ovació apoteòsica al mal company Ariet, d'aquelles que sols posen fi a les curses de braus.

La comissió recullí encoratjadora afirmació de que cap falta greu s'imputava al company López; però com qu'eren molts y tots cridaven, cregué que tot el poble, enlluernat per les males arts d'un Judes Galènic, està fent impossible la vida professional del seu antic metge.

Sortosament per a tots, s'aclariren les negrors d'aquesta possimista presumpció, quan als dos dies, una nodrida representació del poble de Viladecans, molt modosa y atenta, vingué a excusar la mala rebuda que havia fet a la Comissió i al ensems afirmar el seu desitg de que el digne company López continués al poble, pregant, per si fos convenient l'ajuda, no tan sols moral, sinó també material, del Sindicat.

Des d'allavors, l'actitut de la Junta Comarcal, apoiada per la Directiva del Sindicat, s'affirmà clarament isolar per tots els mitjans al Ariet i crear a la Secció la caixa de resistència per a indemnitzar al Dr. López els perjudicis que l'irroga la presència d'un contrincant, que és contrincant de tots, ja que ell s'ha procurat una popularitat que mai hauria lograt per la seva suficiència científica, befant nostres acords, nostres necessitats de millorament, nostra indispensable reglamentació de clientele.

Rompudes aixís les hostilitats, l'isolat ha acceptat el plat de lleties de 5.000 pessetes anyals que li ha ofert, tot comprés, la Comissió d'entusiastes clients de Viladecans, i allí s'ha traslladat a esperar que'ls ovacionadors d'un dia, quan s'hagi refredat l'estat passio-

nal i es donguin compte de que la miseria sols crida miseria, sens fer-ne estat cooperessin al a noble tasca empresa de premiar com se mereix l'home indigne.

Per ara, els fets comensen a ajudar-nos, ja que fora indigne de la informalitat que suposa devant els seus igualats, abandonar los en plena lluita, pretenen excloure'l cercant un altre metge, i fins s'ens ha assegurat que un tal Viscarri preten acullir-se als cants de la sirena dels antics Arietistes de Gavà, i aprofitem aquesta ocasió per a indicar a dit senyor que miri bé on posa els peus, sinó vol captar se l'antipatia de la classe mèdica de Catalunya i els perjudicis consegüents.

Per ara la Secció Comarcal de Sant Feliu bravament aguanta els cops, però cal interessar l'opinió dels sindicats per a que, quan convingui, ajudin a la seva actuació. Fent bona obra colectiva, farem respectable la nostra colectivitat!

Secció d'Igualada

Aquesta Secció, una de les primeres constituídes en fundar-se el Sindicat, ha donat bella prova de sòlida companyonia, d'activitat i de sentir amb fe l'ideal de millora i ennobliment de la nostra classe. Els conflictes interns que ha vist plantejats en les primeries de sa constitució, han sigut un fort estimul que ha esperonat a nostres amics a perseverar en lluita, posant a contribució totes les seves energies.

L'actual Junta Comarcal de la Secció d'Igualada, està constituïda pels companys En Josep Colominas, *President*; En Eusebi Nunell, *Dipositari*; En Joan Tarragó, *Secretari*; tots d'Igualada; en Francesc de P. Conde, de Pierola, i En Joan de Masdevall, de Prats del Rei. L'adreça de la Directiva és: Rambla de Sant Isidre, 25, 1.er

Exerceixen en la Comarca i estan sindicats, els següents companys:

Igualada (12). — Ramon Bausili, Francesc Casadesús, Josep Colominas, Juli Cuñado, Francesc de P. Folch, Josep Grau, Miquel Jordana, Pius Morera (pare), Pius Morera (fill), Eusebi Nunell, Manel Ortínez, Joan Tarragó.

Bruch (1). — Joan F. Gutiérrez del Campo. *Calaf* (2). — Josep Bertran, Lluís Vendrell. *Capellades* (3). — Josep Montal, Lluís Fosalba, García Rodrigó.

Carme (1). — Jume L. Garau.

Copons (1). — S. Llambés Valls.

Llacuna (1). — Joaquim Sánchez López.

Masquefa (2). — Josep Rotllant, Joan Jener.

Montmaneu (1). — Pere Roca.

Piera (1). — Isaac Berroya.

Pierola (1). — Francesc de P. Conde.

Prats del Rei (1). — Joan de Masdevall.

Tous (1). — Josep Soler.

Total de metges sindicats, 27.

No són sindicats: Enric Tosar, metge forense (interi) i els senyors Amedo, de Capellades, i Moll, de Valibona. Aquests dos darrers han sigut exclosos del Sindicat, per faltes greus de companyonia.

Aquesta secció es constituí a darrers de l'any passat. En 16 de Desembre, en reunió general de la secció, es discutiren el següents assumptes: Aprovació de les tarifes comarcals. Limitació de circumscripcions mèdiques del partit. Exposició del Reglament interior de la Secció Comarcal. Resolucions a pendre per a legalitzar la situació dels titulars de la Secció, donant-se compte de la reunió de Delegats del S. de M. de C.

En reunió general del 22 d'Abril, es refermà la solidaritat dels companys de la Secció i s'acordà el més estricte aïllament dels metges no sindicats de Capellades i de Vall-